

✓X

1915

4182

GRUBEEJERENS DØD

3 Akter

57 Afd.

En interessant Roman i
smukke levende Billeder

Instruktionen ved
Hr. G. SCHNEEVOIGT

Af Nordisk Films Co.

Et spændende Afsnit af den hidsige Kamp, Menneskene fører om
de Skatte, Kloden rummer i sit Skød, oprulles her for Tilskuerne
Øjne. — Man ser, hvorledes Begærigheden avler Forbry-
delse og Forbrydelsen Ulykke — — men midt i Mørket tæn-
des Kærlighedens lyse Sol, og i dens Glans svinder alle Skygger.

Et Folkeskuespil af blivende Værd er her skabt ved en
sjeldent vellykket Samvirken mellem Forfatteren, Iscenesætteren
og de udmærkede Kunstnere, der tolker Filmens Skikkelser.
Med særlig Respekt bør nævnes Hr. Alf Blütecher, der i
Rollen som Grubeejerens sympatiske Søn yder det bedste!

1424

1010 m

HOVEDPERSONERNE:

Grubeejer Werner Robert Schyberg
Alf, hans Søn Alf Blütecher
Hard, Formand Franz Skondrup
Erna, hans Datter Alma Hindring
Ingenør Rung Erik Holberg

AFDELINGER:

1. Grubeejer Werners Søn, Alf
2. Grubeformanden Hards Datter, Erna
3. Gode Venner
4. Grubeejeren og Formanden inspicerer Driften
5. Malmertsen bliver af ringere og ringere Kvalitet
6. „Bliver det saadan ved, kan vi snart nedlægge Gruben!“
7. Katastrofen staar for Døren
8. Gruben giver ikke Udbytte mere!
9. Alf søger at opmuntre sin Fader
10. „Lad os blot ikke tåbe Modet, Fader. Vi foretager nogle nye Sprængninger!“
11. Fyrsten i Gruben
12. Et fremmed Ansigt
13. Ingenør Rung er kommen til Egnen for at anstille Undersøgelser vedrørende nye Malmlejers Beliggenhed
14. „Hvem er den Ingenør, som foretager Opmaalinger mellem Klipperne?“
15. Et nyt Malmleje er fundet
16. Hards Forslag
17. Ingenør Rungs Tegninger!
18. En skæbnesvanger Beslutning
19. „Hent mig Kl. 10!“
20. Fader og Datter
21. „Nuer det bedst, dugaard til Ro!“
22. Hvad der hændte om Natten
23. Erna modtager Meddelelse om, at hendes Fader er arresteret
24. Grubeejeren køber de Grunde, som han har fundet afmærket paa Ingenør Rungs Tegning
25. „Har du hørt, Fa'r, at Formanden er blevet arresteret?“
26. Erna i det Wernerske Hus
27. Forberedelser til en Sprængning i Gruben
28. Ulykkestilfældet
29. Grubeejeren er blevet kvæstet ved en Dynamitekslosion i Gruben
30. I Fængslet
31. Flugten
32. Hards Fremtidsplaner
33. Hans Andel af Byttet
34. „Mød mig i Stenbruddet Kl. 11!“
35. Morlindraaberne!
36. Erna skal bringe Hard Pengene
37. „Paa Vejen derhen er det bedst, at De gaar ind paa Apoteket og faar en ny Flaske Morfin“
38. Ved Damperen „Torm“s Afgangsplads
39. „Det var jo Hard, som er flygtet fra Fængslet!“
40. Politiet alarmeres!
41. Damperen skal allerede sejle Kl. 9
42. Hard vil selv opsoe Grubeejeren
43. „Jeg maa have Pengene nu!“
44. Ved Stenbruddet
45. I Gruben
46. Grubeejeren er blevet forgivet ved en stor Dosis Morfin!
47. Forhøret
48. „Jeg kan ikke sige, hvo fra jeg har de Penge, eller hvem de tilhører!“
49. En frygtelig Mistanke
50. I en hel Uge har John Hard holdt sig skjult i Gruben
51. „Der er tilstaaet Dem en Samtale med Grubeejerns Søn!“
52. Avis-Notitsen
53. Hards Samvittighed
54. „Det var min Skyld. Mod min Vilje gav jeg Deres Fader en stor Dosis Morfin!“
55. „Frels min Datter!“
56. Han sonede sin Brøde med Døden
57. Kærlighedens Lykke

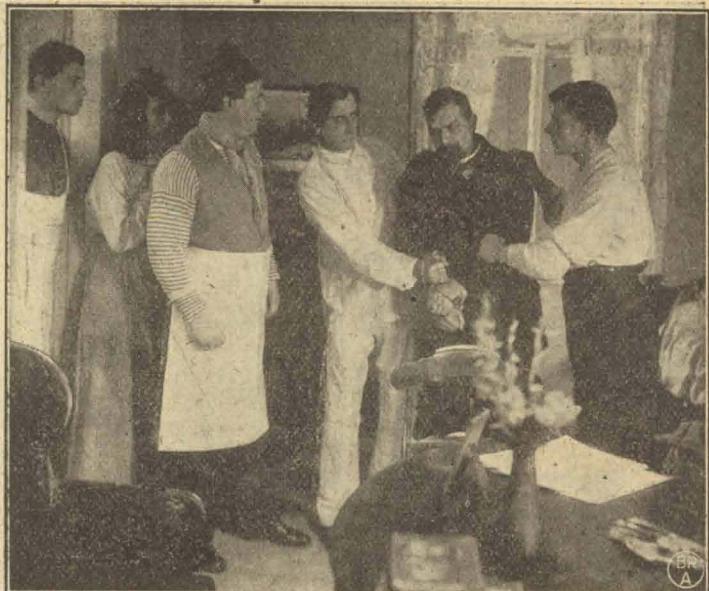
(d. Faderenes Synd)

Grubeejerns Død.

Den gamle Grube er udpint. Den giver paa langt nær det samme Udbytte som tidligere. Malmertsen bliver af ringere og ringere Kvalitet. Det kan snart ikke længere betale sig at hente den frem af Jordens Skød. Grubeejer Werner, der netop sammen med sin Formand, Hard, har foretaget en Inspektion af Driften, ser derfor ogsaa med mørke Tanker Fremtiden i Møde. Forgæves søger Sønnen, Alf Werner, at trøste ham.

Formand Hard har imidlertid begivet sig til Kroen, hvor han for første Gang ser den unge Ingenør Rung, om hvem han hos Kroværtten faar at vide, at han er kommen til

Egnen for at anstille Undersøgelser vedrørende nye Malmlejer. Ingeniøren har netop fastsaaet Beliggenheden af et nyt, rigt Leje, hvad der indgiver Formand Hard den Idé at stjæle Planerne, der viser Lejets Beliggenhed. Han opsøger Grubeejeren og indvier denne i sin Plan, og Werner, der er plaget af økonomiske Bekymringer, lader sig let overtale til at deltage i Tyveriet, der skal gaa for sig samme Nat.

Iværksættelsen af Forehavendet synes at skulle foregaa uden Vanskeligheder. Hard har allerede bemægtiget sig de vigtige Planer og overgivet dem til Werner, da der sker et Uhed, hvorved Hard bliver grebet paa fersk Gerning, medens det lykkes Werner at undslippe. Hard røber dog ikke sin Medskyldige, og saaledes gaar det til, at medens han sidder i Fængsel, kan Werner benytte den Viden, han ved Tyveriet er kommen i Besiddelse af.

Formand Hard har en Datter, Erna, med hvem Alf

staar paa en meget fortrolig Fod. Den gamle Grubeejer føler, at det er hans Pligt at tage sig af den unge Pige, nu da hendes Fader er arresteret, og han foreslaaer Sønnen, at de skal lade hende tage Ophold hos dem, til Hard atter kommer fri. Dette Forslag vinder selvfølgelig Alf Werners fulde Bifald.

Det retfærdige Forsyn har dog ikke glemt den Andel, Werner har haft i den Forbrydelse, for hvilken Hard ene kendtes skyldig. Ved en Sprængning i Gruben bliver Grubeejeren alvorlig kvæstet og svæver længe mellem Liv og Død. Under hans Sygdom hænder det, at Hard ser sit Snit til at flygte fra sit Fængsel. Han sender Bud til Werner med et Brev, hvori han meddeler, at han agter at rejse til Udlændet for at bryde sig en ny Livsbane, og opfordrer Werner til at give Møde i Stenbrudet Kl. 9 og der medbringe hans Andel af Udbyttet af de stjaalne Tegninger.

Da Werner selv er forhindret, sender han Erna og beder hende paa Vejen gaa ind paa Apotheket og hente en Flaske med Opiumsdraaber. Imidlertid har Hard ombestemt sig og vil selv opsøge Werner. Denne ligger i en Feberdøs, da Hard pludselig viser sig. Det uventede Syn overvælder ganske den syge Mand, der falder bevidstløs tilbage i Puderne. Forfærdet iler Hard til, idet han griber efter den nærmeststaaende Medicinflaske, der indeholder Opium. Da Erna, efter i nogen Tid forgæves at have ventet ved Stenbrudet, vender tilbage, finder hun Grubeejeren død. Det tilkaldte Politi konstaterer, at Døden skyldes en for stor Dosis Opium, og til Uheld for Erna bliver man samtidig opmærksom paa, at hun ikke blot er i Besiddelse af en betydelig Pengesum, men ogsaa en frisk Flaske Opium. Hun bliver mistænkt for at have forgivet den svagelige Grubeejer og bliver arresteret. Ingen nærer Tvivl om hendes Skyld.

Hvorfoi skulde en Datter af en Tyv ikke kunne være en Morderske? Ingen tager hende i Forsvar — ingen uden — Alf, der intet Sekund tror paa den frygtelige Anklage, der rejses mod hende.

Af Frygt for Folgerne af Grubeejerns Død har Hard imidlertid søgt Tilflugt i Grubens Labyrint af underjordiske Gange, hvor han i en hel Uge holder sig skjult. Da finder han som Indpakning om noget Mad, en af Arbejderne har henlagt, en Avis, i hvilken han læser, at Grubeejerns mystiske Død er blevet udlagt som Mord, og at hans egen Datter Erna er sigtet som Morderske. En af de nærmeste Dage venter man Dommen, og der er ingen Tvivl om, at hun vil blive erklæret skyldig. Da vaagner Faderinstinktet i ham til Live. Med Foragt for sin egen Skæbne vil han gaa til Myndighederne og forklare dem Sammenhængen med Werners Død.

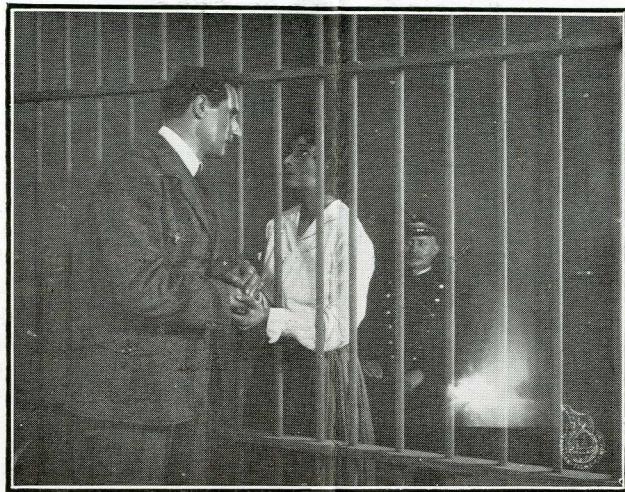

Ved Grubens Indgang er man netop i Færd med at træffe Forberedelser til en Sprængning, og da Hard kommer frem fra Gruben, rammes han af Ekslosionen. Han saares dødeligt, men inden han udaander, faar han Lejlighed til overfor Alf at tilstaa, at han er den eneste skyldige i Grubeejerens Død.

„Frels min Datter og sig hende, at jeg har sonet min Brøde med Døden.“

Saaledes lyder den angrende Synders sidste Ord. Alf bringer Retfærdigheden den Døendes Tilstaaelse, Erna bliver frigivet og snart efter hjemfører Alf hende som sin Hustru.

CORA'S SACRIFICE

NORDISK THREE-PART DRAMA.

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,

Nordisk Films Co., Ltd.,

166-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—
Gerrard 6172

Telegrams—
Norfilcom, Ox London

Cora's Sacrifice

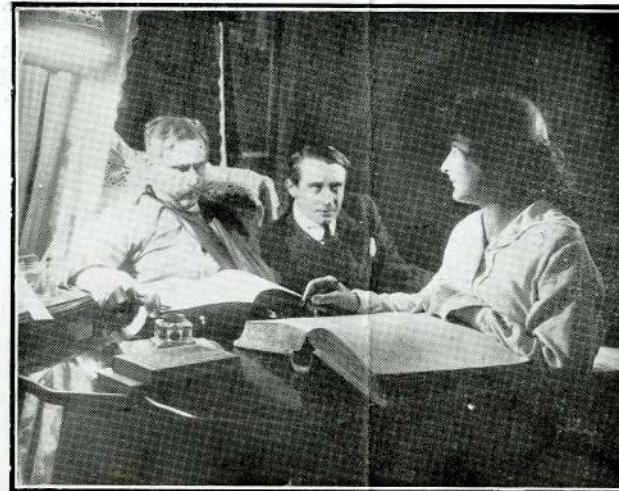
NORDISK THREE REEL DRAMA.

THE workings of the great mine show unmistakable signs of approaching exhaustion—so poor are they becoming, in fact, that in the words of Mr. Forester, the proprietor, "The mine yields no dividend now." But although Forester's mine does not yield the quantities of ore that made him a wealthy man, the mineral abounds in the neighbourhood, and in the near vicinity a new outcrop is discovered by a young mining engineer from London, named West, whose operations are closely watched by Forester, and whose find is known to the owner of the worked out mine almost as soon as it is known to the prospector himself.

Faced with ruin, Forester is not long in agreeing when his foreman suggests that the best and easiest way to save their fortunes is to steal West's plans and work his newly discovered mine. And once finally agreed upon, the plan is quickly put into operation. Harding is deputed to enter the inn where West is staying and secure the plans whilst Forester keeps watch outside. To enter the room where West is sleeping is an easy matter, and thus far Harding is successful. But the engineer is disturbed by the slight noise of the opening window, and getting quietly out of bed, he immediately hurls himself upon the intruder, calling for help at the same time, with the result that Harding is secured, handed over to the police and, in due course, sentenced to a term of imprisonment.

But during the struggle the foreman has succeeded in flinging the prospector's plans through the window to Forester, who, armed with them, is not long in locating the find, buying up the land, and commencing mining operations thereon.

Shortly after this, Mr. Forester is seriously injured in a blasting accident at his mine. Cora Harding, the foreman's daughter, who is secretly loved by Jack Forester, son of the mine owner, is now staying with the Foresters during her father's term of imprisonment, and consequently to her falls the task of nursing the invalid back to health and strength.

In prison, Harding himself soon succeeds in finding a way of escape, and once free again, hastens to secure a passage abroad on board the "Storm," but not for a moment does he contemplate leaving the country without his share of the spoils. To Forester he sends a note demanding money to be sent to him, but the invalid is unable to keep the appointment and therefore sends Cora Harding with the money. But her father cannot wait for her arrival, as the ship is due to sail soon. Therefore

he calls on the mine owner in person, and at the bedside collects his share of the gains. Whilst there, he administers a dose of morphia for which the invalid asks, and which proves fatal, Mr. Forester being found dead in bed by Cora on her return.

The case against her looks black indeed, on the evidence of the large sum of money, the possession of which she cannot explain to the satisfaction of the police, and she is arrested on the charge of having poisoned Mr. Forester, proof being forthcoming that she has actually purchased morphia at a chemist's shop.

But by the efforts of Jack Forester, who takes up her case vigorously, her innocence is eventually proved by the confession of her father, who has sought refuge from pursuit in the workings of the mine for a whole week, and who is accidentally killed by a mine explosion in a mad dash for liberty. Then the young lovers are able to realise their dreams of happiness together.

Code: Cora.

Posters: 12 and 6-sheets.